ÇAĞDAŞ DÜNYA EDEBİYATI
Roman

Roald Dahl
KAPLUMBAĞA

Çeviren: Cem Akaş

Resimleyen: Quentin Blake

10. basım

CAN ÇOCUK | ROALD DAHL

Roald Dahl
KAPLUMBAĞA

Çeviren: Cem Akaş ■ Resimleyen: Quentin Blake

CAN ÇOCUK | ROALD DAHL

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzelti: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2007
10. Basım: 1000 adet, Ağustos 2015
ISBN 978-975-07-0782-7
Esio Trot, Roald Dahi
© Roald Dahi, Nominee Limited, 1990
Resimler: © Quentin Blake, 1990
© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2007
Bu eserin yayın hakları
Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 31730
Hayriye Caddesi No. 2 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat: 3
No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul
İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık; Sertifika No: 12584
Adres: Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
No:16 Topkapı, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

.....

Roald Dahl'la ilgili bilinmesi gereken güzel öykülerinden başka şeyler de var... Bu kitap için yazara ödenen telif ücretinin %10'unun* Roald Dahi yardım kurumlarının çalışmalarına katkı için harcandığını biliyor muydunuz? Roald Dahi Vakfı, Birleşik Krallık çapında epilepsi, kan bozuklukları ve sonradan olma beyin hasarlarından mustarip çocukların bakımından sorumlu uzman pediyatrik Roald Dahi hemşirelerine destek oluyor. Ayrıca beyin özrü, kan bozuklukları, okuma-yazma sorunları olan gençlere ve çocuklara –bu sorunlar Roald Dahi için hayatı boyunca önemli olmuştu– Birleşik Krallık hastaneleri ve hayır kurumlarının yanı sıra bizzat bu çocuklara ve ailelerine yaptığı bağışlar yoluyla fiili yardımlarda bulunuyor. Londra'nın hemen dışındaki Great Missenden'de kurulan Roald Dahi Müzesi ve Öykü Merkezi, bir zamanlar Roald Dahl'ın yaşadığı ve kitaplarını yazdığı Buckinghamshire Köyü'ndedir. Müzenin merkezinde, çocuklarda okuma-yazma sevgisi oluşturmak maksadıyla kurulmuş, Roald Dahl'ın yazdığı mektup ve müsveddelerden oluşan benzersiz bir arşiv bulunur. Müze iki adet keyifli biyografik serginin yanı sıra interaktif bir Öykü Merkezi'ne de ev sahipliği yapar. Bu müze, ailelerin ve öğretmenlerle öğrencilerinin, okuma-yazmanın ve yaratıcılığın heyecanlı dünyasını keşfedeceği özel bir yerdir.

www.roalddahlfoundation.org

www.roalddahlmuseum.org

Roald Dahl Vakfı (RDV), 1004230 numarasıyla tescillenmiş bir yardım kurumudur. Roald Dahi Müzesi ve Öykü Merkezi (RDMÖM), 1085853 numarasıyla tescillenmiş bir yardım kurumudur. Roald Dahi Yardım Vakfı, RDV'nin ve RDMÖM'nin çalışmalarını desteklemek amacıyla yeni kurulmuş bir yardım kurumudur.

*Bağışlanan teliflerden komisyon düşülmüştür.

BU KİTAPTA TANIŞACAKLARINIZ

Zıpzıp Bey

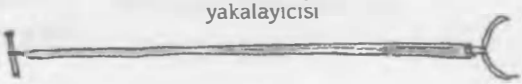
Alfie

Gümüş Hanım

Hayvan dükkânı sahibi

Kaplumbağa yakalayıcısı

Roald Dahl

1916'da Galler'in Llandaff kentinde doğdu. 1932'de İngiltere'nin tanınmış özel okullarından birini bitirdikten sonra, üniversiteye gitmek yerine Kanada'daki Newfoundland'e yapılan bir keşif yolculuğuna katıldı. II. Dünya Savaşı sırasında tanıştığı romancı C.S. Forester'ın özendirmesiyle, orduda çalıştığı yıllarda başından geçen olayları yazmaya başladı. İlk kitabı, Walt Disney için yazdığı, sonradan sinemaya da uyarlanan *Gremlins* oldu. Kuralları hiçe sayan, ama zekice yazılmış çocuk kitapları ve büyüklere yönelik korku öyküleriyle çok sevilen bir yazar olan Dahl, 1990'da Oxford'da öldü.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

BAY VE BAYAN KIL
BÜYÜLÜ PARMAK
CADILAR
CHARLIE'NİN BÜYÜK CAM ASANSÖRÜ
CHARLIE'NİN ÇİKOLATA FABRİKASI
DEV ŞEFTALİ
DÜNYA ŞAMPİYONU DANNY
GEORGE'UN HARİKA İLACI
İRİKIYIM TİMSAH
KOCA SEVİMLİ DEV
KÜÇÜK ADAM BÜYÜRKEN
MATILDA
TEK BAŞINA
YAMAN TİLKİ
ZÜRAFA, PELİ VE BEN

Roald Dahl ile ilgili ayrıntılı
bilgi için
www.roalddahl.com

Clover ve Luke için

Yazarın Notu

Bundan yıllar önce, kendi çocuklarım daha küçükken, genellikle bahçede bir-iki kaplumbağa beslerdik. O günlerde, çimenlerin üstünde ya da arka bahçede gezinen bir kaplumbağa, sık rastlanan bir görüntüydü. Kaplumbağaları herhangi bir hayvan dükkânından oldukça ucuza almak mümkündü ve herhalde çocukluk döneminde beslenen hayvanlar içinde en dertsizi ve zararsızı onlardı.

Kaplumbağalar, eskiden İngiltere'ye Kuzey Afrika'dan biner biner, kasaların içinde getirilirdi. Ama birkaç yıl önce ülkeye kaplumbağa sokmayı yasaklayan bir kanun çıkarıldı. Bizi korumak için yapılmadı bu. Küçük bir kaplumbağa kimse için tehlike oluşturmuyordu ki. Tümüyle kaplumbağaların iyiliği düşünüldü. Onları ülkeye getiren tüccarlar bu hayvancıkların yüzlercesini nakliye kasalarına balık istifi koyuyor,

yiyecek ya da su vermiyordu; bu korkunç koşullar altında kaplumbağaların birçoğu deniz yolculuğu sırasında ölüyordu hep. Böyle bir vahşetin devam etmesine göz yummaktansa, devlet bu işi kökünden kesti.

Öyküde okuyacağınız şeylerin hepsi, isteyen herkesin bir hayvan dükkânına gidip küçük, sevimli bir kaplumbağa alabildiği günlerde oldu.

Ağa Bmulpak

Zıpzıp Bey yüksek bir apartmanın üst katlarından birinde, küçük bir dairede oturuyordu. Yalnız yaşıyordu. Hep yalnız bir adam olmuştu, ama şimdi emekliye ayrıldığı için her zamankinden daha yalnızdı.

Zıpzıp Bey'in hayatta iki aşkı vardı. Birisi, balkonunda yetiştirdiği çiçeklerdi. Saksılarda, leğenlerde, sepetlerde duruyordu çiçekler; yaz geldiğinde de küçük balkon bir renk cümbüşü haline geliyordu.

Zıpzıp Bey'in ikinci aşkı ise yalnızca kendisinin bildiği bir sırdı.

Zıpzıp Bey'in balkonunun hemen altındaki balkon, onun balkonundan daha dışarı çıkıktı, böylece Zıpzıp Bey orada olan biteni çok rahat izleyebiliyordu. Bu balkon, orta yaşlı ve çekici bir kadın olan Gümüş Hanım'a aitti. Gümüş Hanım duldu ve o da yalnız yaşıyordu. Her ne kadar o bunu bilmese de, Zıpzıp Bey'in gizli aşkının nesnesi Gümüş Hanım'dı. Zıpzıp Bey onu balkonundan yıllardır seviyordu, ama çok utangaç bir adam olduğundan Gümüş Hanım'a bu konuyla ilgili en ufak bir ipucu vermeye cesaret edememişti.

Zıpzıp Bey'le Gümüş Hanım her sabah nazik bir şekilde konuşurdu, biri yukarıdan aşağı, diğeri de aşağıdan yukarı bakardı, ama hepsi bu kadardı. Bal-

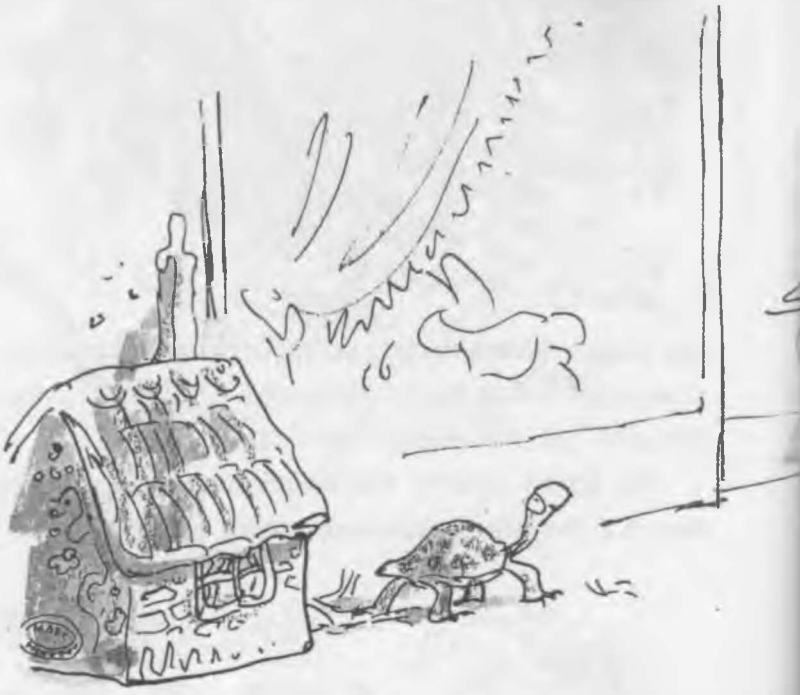
konlarının arasındaki uzaklık birkaç metreden fazla olmayabilirdi, ama Zıpzıp Bey'e milyonlarca kilometreymiş gibi geliyordu. Gümüş Hanım'ı çay ve bisküvi

için yukarı davet etmeye can atıyordu, ama tam ağzını açacağı sırada bütün cesaretini yitiriyordu. Dediğim gibi, çok çok utangaç bir adamdı.

Ah, keşke diyordu kendi kendine, keşke Gümüş Hanım'ın hayatını kurtarmak, silahlı bir serseri çete-

sinin elinden çekip almak gibi devasa bir şey yapabilse ya da onun gözünde kahraman olmasını sağlayacak zor bir işi başarabilse. Keşke...

Gümüş Hanım ne yazık ki bütün sevgisini başka birine veriyordu, o başka biri de Alfie adında küçük bir kaplumbağaydı. Zıpzıp Bey her sabah balkonundan baktığında ve Gümüş Hanım'ı Alfie'nin kulağına

sevgi sözleri fısıldarken, kabuğunu okşarken gördüğünde, saçmasapan bir kıskançlık duygusu kaplıyordu içini. Gümüş Hanım'ın her sabah ona sevgi sözleri fısıldayacağını ve kabuğunu okşayacağını bilse, kaplumbağa olmayı bile kabul edebilirdi.

Alfie yıllardır Gümüş Hanım'ın yanındaydı ve yaz kış balkonda yaşıyordu. Alfie aşağı düşmeden dolaşabilsin diye balkonun kenarlarına tahtalar konmuştu, bir köşede de, her akşam ısınmak için girdiği kulübesi vardı.

Kasımla birlikte havalar soğuyunca Gümüş Hanım Alfie'nin kulübesini kuru samanla doldurur, kaplumbağa da içeri girip kendini samanların altına gömer, aç susuz aylarca uyurdu. Buna kış uykusu deniyor.

Bahar geldiğinde Alfie havanın ısındığını kabuğunun içinden anlar, uyanıp çok yavaş hareketlerle kulübesinden balkona çıkardı. Gümüş Hanım da sevinç içinde el çırpıp, "Hoş geldin biriciğim! Nasıl özledim seni biliyor musun?" diye bağırırdı.

İşte bu gibi zamanlarda Zıpzıp Bey Alfie'yle yer değiştirebilmeyi ve bir kaplumbağa olmayı her zamankinden çok isterdi.

Şimdi Zıpzıp Bey'in hayatını değiştiren, heyecan katan bir şeyin olduğu bir mayıs sabahına geliyoruz. Zıpzıp Bey balkonun demirine yaslanmış, Gümüş Hanım'ın Alfie'ye kahvaltısını yedirmesini seyrediyordu.

"Biraz daha salata göbeği ye güzelim," diyordu Gümüş Hanım. "Bir dilim taze domates istemez misin, biraz da kereviz, bak ne güzel, kıtır kıtır."

"Günaydın Gümüş Hanım," dedi Zıpzıp Bey. "Alfie bu sabah çok iyi gözüküyor."

"Çok tatlı değil mi!" dedi Gümüş Hanım, yukarı bakıp kocaman gülümseyerek.

"Kesinlikle çok tatlı," dedi Zıpzıp Bey, ama hiç de öyle düşünmüyordu. Şimdi, Gümüş Hanım'ın kendisine gülümseyen yüzüne bakarken, bininci kez onun ne kadar güzel, tatlı, yumuşak ve iyilik dolu olduğunu düşündü ve bu aşk kalbini acıttı.

"Keşke biraz daha hızlı büyüseydi," diyordu Gümüş Hanım. "Her bahar, kış uykusundan uyandığında onu mutfak tartısında tartıyorum. On bir yıldır ona bakıyorum, bunca zamanda yüz gram bile almadı, biliyor musunuz! Neredeyse hiç büyümedi!"

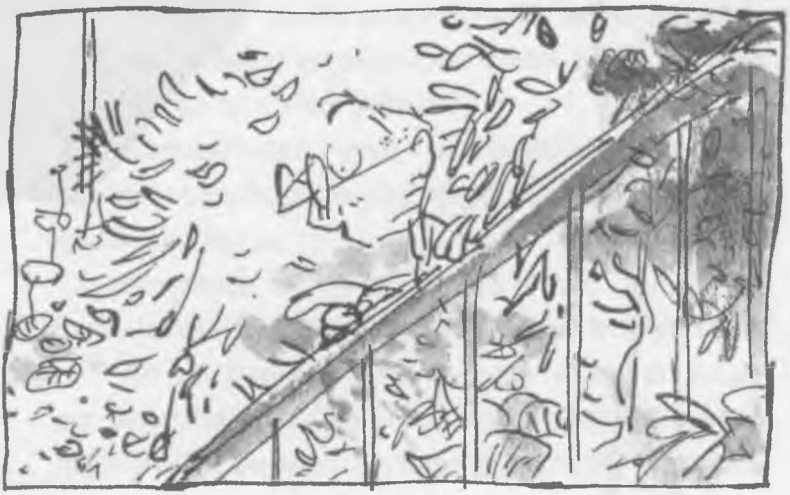
"Şimdi ağırlığı ne kadar?" diye sordu Zıpzıp Bey.

"Yalnızca dört yüz gram," diye yanıtladı Gümüş Hanım. "Bir ananas kadar yani."

"Evet, ee, kaplumbağalar çok yavaş büyür," dedi Zıpzıp Bey ciddi bir sesle. "Ama yüz yıl yaşayabilirler."

"Biliyorum," dedi Gümüş Hanım. "Ama yine de

birazcık daha büyüsün istiyorum. O kadar ufak tefek bir şey ki."

"Bana bu haliyle gayet iyiymiş gibi geldi," dedi Zıpzıp Bey.

"Hayır, gayet iyi değil," diye haykırdı Gümüş Hanım. "Bu kadar küçük olmak onu nasıl üzüyordur, bir düşünsenize! Herkes büyümek ister."

"Onun büyümesini gerçekten çok isterdiniz, değil mi?" dedi Zıpzıp Bey, bunu dediği anda da kafasında bir şimşek çaktı ve aklına müthiş bir fikir geliverdi.

"Tabii ki isterdim!" diye haykırdı Gümüş Hanım. "Bunun için her şeyi verirdim! Bazı kaplumbağaların resmini gördüm, o kadar büyükler ki insanlar sırtlarına binip dolaşabiliyor! Alfie onları görse kıskançlıktan yemyeşil olurdu!"

Zıpzıp Bey'in aklı makineli gibi işliyordu. Eline tam aradığı fırsat geçmişti işte! Yakala bu fırsatı, dedi kendi kendine. Çabuk yakala!

"Gümüş Hanım," dedi. "Ben aslında kaplumbağaları daha hızlı büyütmesini biliyorum, eğer gerçekten istediğiniz buysa."

"Gerçekten mi?" dedi Gümüş Hanım. "Ah, lütfen bana da söyleyin! Onu yanlış şeylerle mi besliyorum?"

"Bir ara Kuzey Afrika'da çalışıyordum," dedi Zıpzıp Bey. "İngiltere'deki bütün kaplumbağalar oradan gelir. Bedevi bir yerli de bana bu işin püf noktasını anlatmıştı."

"Bana da söyleyin!" diye haykırdı Gümüş Hanım. "Yalvarırım söyleyin Zıpzıp Bey! Ömrüm boyunca köleniz olurum."

Ömrüm boyunca köleniz sözlerini duyunca Zıpzıp Bey heyecandan titredi. "Orada bekleyin," dedi. "İçeri gidip bir şey yazmam lazım sizin için."

İki dakika sonra Zıpzıp Bey elinde bir kağıtla balkona dönmüştü. "Bunu size iple sarkıtacağım," dedi, "yoksa uçup gidebilir. Geliyor."

Gümüş Hanım kâğıdı yakalayıp göz hizasında tuttu. Okuduğu şey şuydu:

AĞA BMULPAK, AĞA BMULPAK,
AHAD AHAD ÜYÜB!
İDYAH, AĞA BMULPAK,
NUYOB AHAD NISAZU,

AHAD ALNAMŞİŞ, AHAD ELŞİNEG!
EY! Çİ! NIKIT! TUY!
ALĞAB TE, AĞA BMULPAK,
ALĞAB TE!
AMRUD, AMRUD!
RİTİB İRELKECEYİY!

"ne demek bu?" diye sordu Gümüş Hanım. "Yabancı bir dil mi?"

"Kaplumbağa dili," dedi Zıpzıp Bey. Kaplumbağalar çok ters yaratıklardır. O yüzden de ancak tersten yazılmış sözcükleri anlayabilirler. Çok mantıklı, değil mi?"

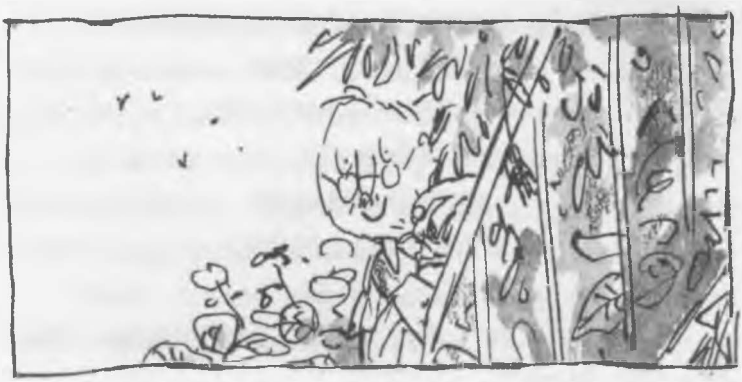
"Sanırım," dedi Gümüş Hanım, şaşkınlık içinde.

"Ağa bmulpak, kaplumbağanın tersten yazılışı," dedi Zıpzıp Bey. "Bakın, göreceksiniz."

"Gerçekten de," dedi Gümüş Hanım.

"Öteki sözcükler de tersten yazılı," dedi Zıpzıp Bey. "Eğer normal insan dili olacak şekilde ters çevirirseniz, şunu diyor:

KAPLUMBAĞA, KAPLUMBAĞA,
DAHA DAHA BÜYÜ!
HAYDİ, KAPLUMBAĞA,
BOYUN DAHA UZASIN,
DAHA ŞİŞMANLA, DAHA GENİŞLE!
YE! İÇ! TIKIN! YUT!

ET BAĞLA, KAPLUMBAĞA,
ET BAĞLA!
DURMA! DURMA!
BİTİR YİYECEKLERİ!"

Gümüş Hanım kâğıtta yazılı olan bu sihirli sözcükleri daha yakından inceledi. "Galiba haklısınız," dedi. "Ne kadar zekice. Ama burada bir sürü 'ahad' geçiyor. Bunun özel bir anlamı var mı?"

"Ahad her dilde çok güçlü bir sözcüktür," dedi Zıpzıp Bey, "özellikle de kaplumbağalar için. Şimdi Gümüş Hanımcığım, yapmanız gereken şey Alfie'yi yüzünüz hizasında tutup her gün üç kere, sabah, öğlen, akşam bu sözcükleri ona fısıldamak. Bir yapın bakalım."

Gümüş Hanım, çok yavaş bir şekilde ve garip sözcüklerde biraz terleyerek, kaplumbağa dilinde yazılmış mesajı baştan sona yüksek sesle okudu.

"Hiç fena değil," dedi Zıpzıp Bey. "Ama Alfie'ye okuduğunuzda biraz daha duygu katmaya çalışın. Eğer doğru şekilde yaparsanız sizinle iddiaya girerim ki birkaç ayda şimdiki boyunun iki katına ulaşır."

"Deneyeceğim," dedi Gümüş Hanım. "Her şeyi denerim. Tabii ki denerim. Ama işe yarayacağına inanamıyorum."

"Bekleyin, görün," dedi Zıpzıp Bey, gülümseyerek.

Kendi dairesine döndüğü Zıpzıp Bey heyecandan yerinde duramıyordu. *Ömür boyu kölem,* diyip duruyordu kendi kendine. Ne mutluluk!

Ama bu gerçekleşmeden önce yapılması gereken çok iş vardı.

Zıpzıp Bey'in küçük oturma odasındaki tek eşya, bir masayla iki sandalyeydi. Bunları yatak odasına taşıdı. Sonra dışarı çıkıp kalın kumaştan bir örtü aldı

ve halısını korumak için bütün oturma odasının tabanını bununla örttü.

Ardından telefon rehberini çıkartıp şehirdeki bütün hayvan dükkânlarının numarasını yazdı. On dört tane dükkân vardı.

Her hayvan dükkânına gidip kaplumbağalarını seçmesi iki gününü aldı. Bir sürü kaplumbağa istiyordu, belki yüz, belki daha fazla. Ayrıca onları çok dikkatli seçmesi gerekiyordu.

Sizin ve benim için iki kaplumbağa arasında çok fazla bir fark olmayabilir. Yalnızca boyları ve kabuklarının rengi farklıdır. Alfie'nin kabuğu koyu renkti, o yüzden Zıpzıp Bey koleksiyonu için yalnızca kabukları daha koyu renk olan kaplumbağaları seçti.

Büyüklük her şey demekti elbette. Zıpzıp Bey her boydan kaplumbağa aldı, bazısı Alfie'nin kilosu olan dört yüz gramdan yalnızca biraz daha ağırdı, bazısı epey ağırdı, ama Zıpzıp Bey daha zayıfını istemiyordu.

"Onları lahana yapraklarıyla besleyin," diyordu hayvan dükkânı sahipleri. "Başka bir şey istemez. Bir tas da su verin."

İşini bitirdiğinde Zıpzıp Bey o heyecanla yüz kırk tane kaplumbağa almış, bir sepete her seferinde onunu, on beşini koyup eve taşımıştı. Bir sürü sefer yapması gerekmiş, bu yüzden de sonunda epey yorulmuştu, ama buna değerdi. Hem de nasıl değerdi! Bütün kaplumbağalar toplandığında oturma odası görülecek bir yer oldu! Her taraf değişik boylarda kaplumbağa kaynıyordu, kimisi yavaş yavaş yürüyüp etrafı inceliyor, kimisi lahana yapraklarını kemiriyor, diğerleriyse büyük, sığ bir kaptan su içiyordu. Örtünün üstünde yürürken çok küçük bir hışırtı çıkartıyorlardı, o kadar. Zıpzıp Bey odanın bir ucundan

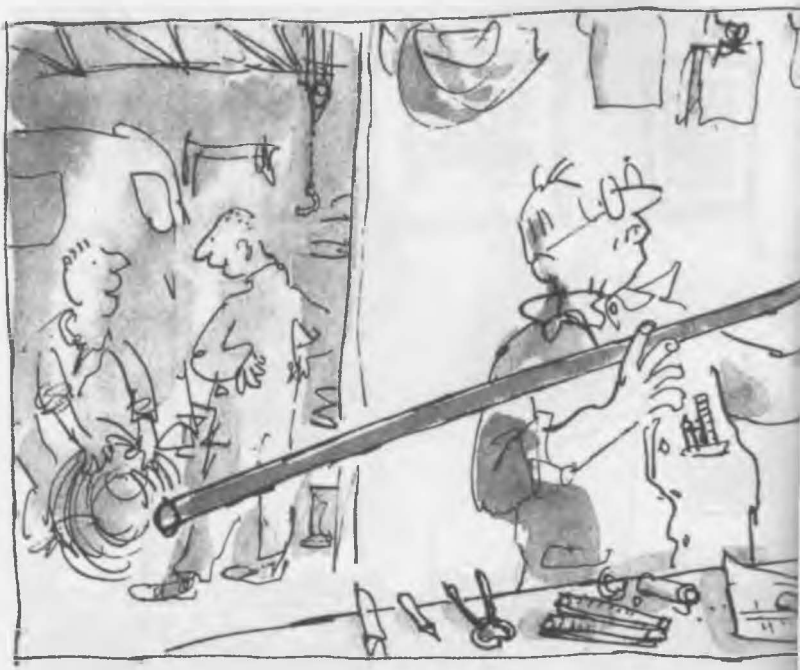
öbürüne geçerken bu kahverengi kabuk denizinin ortasında çok dikkatli yürümek zorunda kalıyordu. Fakat her neyse. İşine bakması lazımdı.

Emekli olmadan önce Zıpzıp Bey bir otobüs garajında tamircilik yapıyordu. Şimdi de eski işyerine gidip çalışma arkadaşlarına, eski tezgâhını bir-iki saatliğine kullanıp kullanamayacağını sordu.

Yapması gereken şey, kendi balkonundan aşağı, Gümüş Hanım'ın balkonuna ulaşacak ve bir kaplumbağa taşıyacak bir aletti. Zıpzıp Bey gibi bir tamirci için bu iş, çocuk oyuncağıydı.

Önce iki metal pençe ya da parmak yaptı, sonra bunları uzun bir metal çubuğun ucuna tutturdu. Çubuğun içinden iki sert tel geçirip metal pençelere

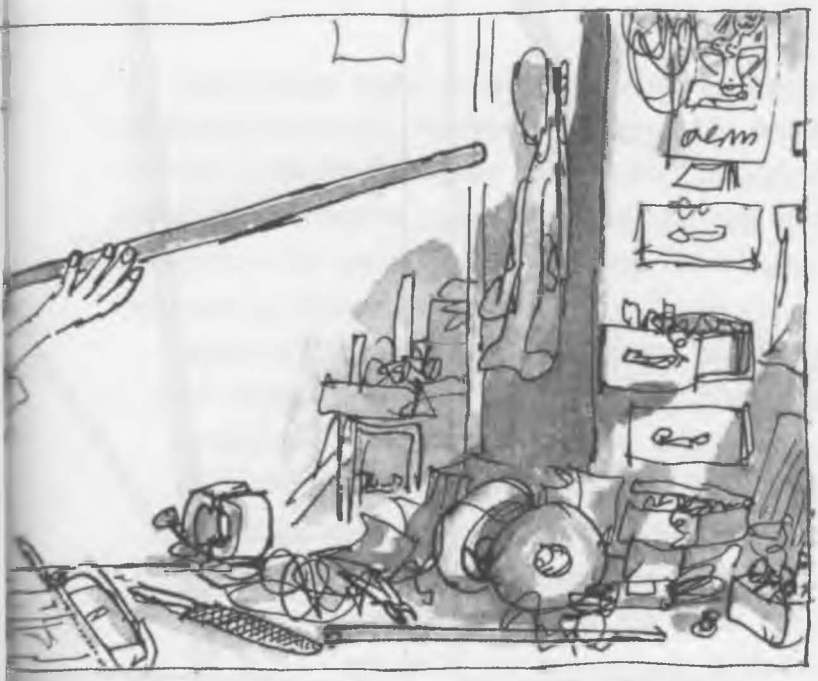

bağladı, telleri çekince pençeler kapanıyor, itince de açılıyordu. Bu telleri çubuğun öteki ucunda bir kulba bağladı. Gayet basit bir şeydi.

Zıpzıp Bey başlamaya hazırdı.

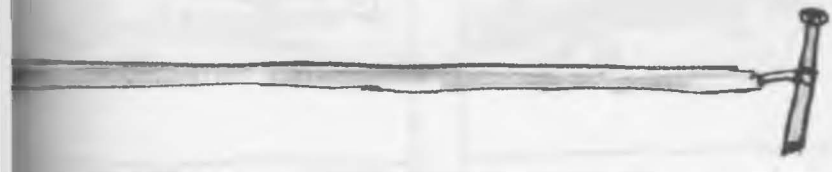
Gümüş Hanım yarı zamanlı olarak çalışıyordu. Hafta içi her gün öğlenden saat beşe kadar, gazete ve şekerleme satan bir dükkânda çalışıyordu. Bu da Zıpzıp Bey'in işini çok kolaylaştırıyordu.

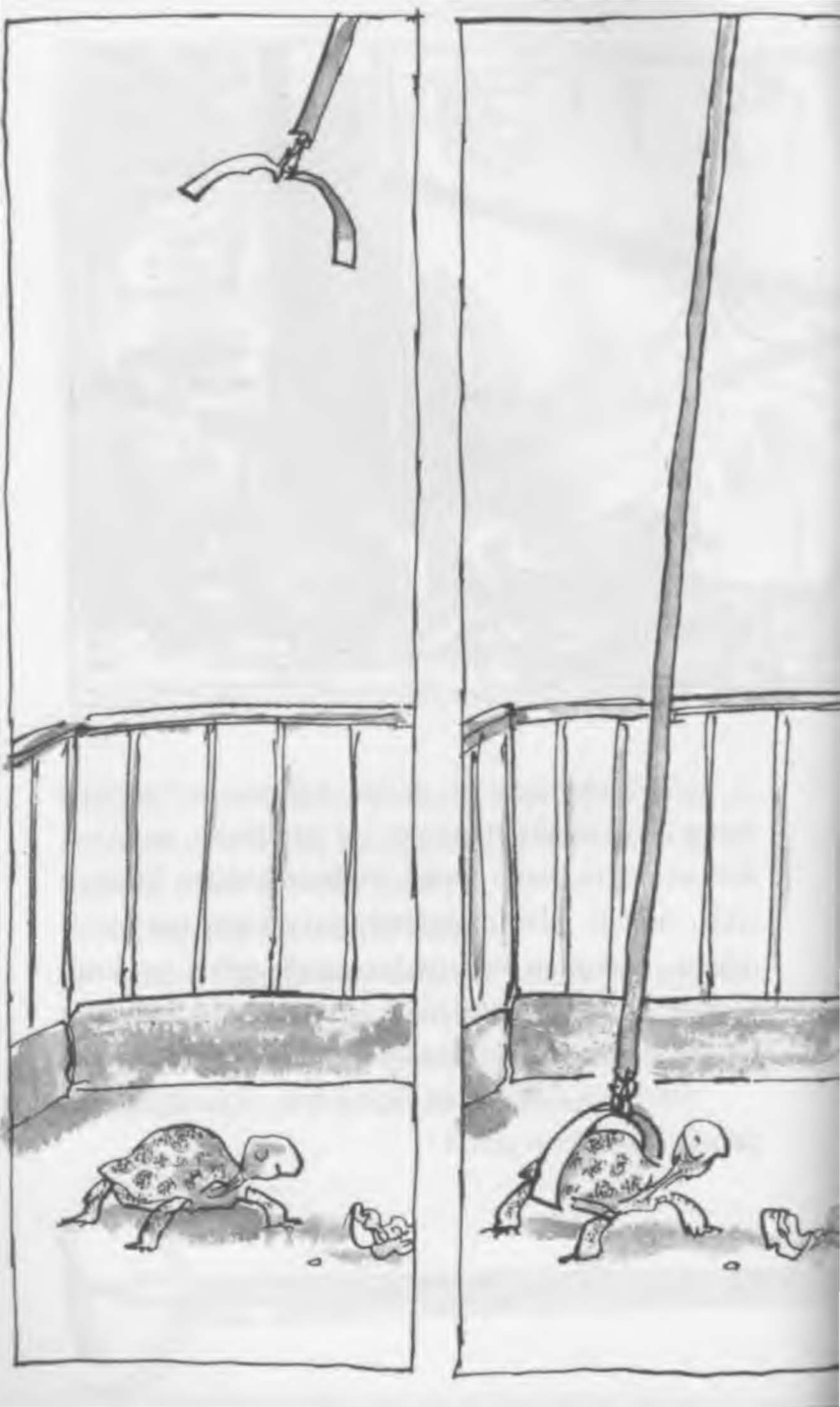

O heyecan dolu ilk günün öğleden sonrasında, Zıpzıp Bey Gümüş Hanım'ın işe gittiğinden emin olduktan sonra, uzun metal sırığıyla birlikte balkona çıktı. Bunun adını "kaplumbağa yakalayıcısı" koymuştu. Balkonun kenarından aşağı eğildi ve sırığı Gümüş Hanım'ın balkonuna sarkıttı. Alfie balkonun bir kenarında, soluk güneşin ışığında yatıyordu.

"Merhaba Alfie," dedi Zıpzıp Bey. "Küçük bir yolculuğa çıkacaksın şimdi."

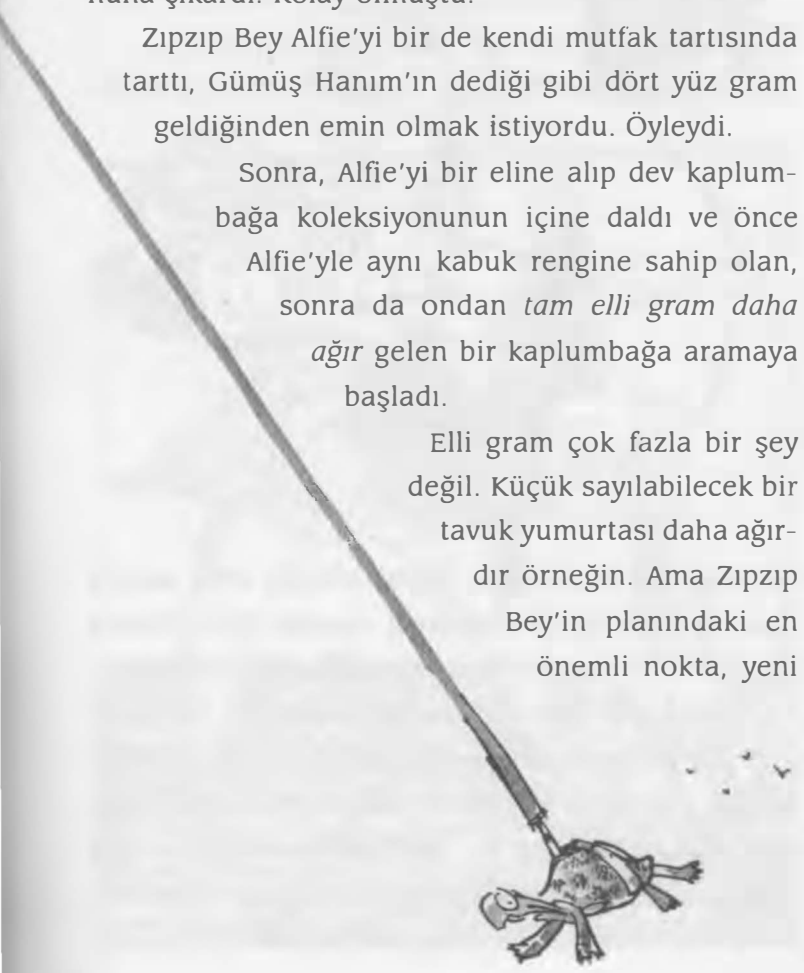

Kaplumbağa yakalayıcısını tam Alfie'nin üzerine getirdi. Kulbu itti, böylece pençeler açıldı. Sonra pençeleri Alfie'nin kabuğuna doğru özenle indirdi ve kulbu çekti. Pençeler, tıpkı bir elin iki parmağı gibi kabuğu sıkı sıkı tuttu. Zıpzıp Bey Alfie'yi kendi balkonuna çıkardı. Kolay olmuştu.

Zıpzıp Bey Alfie'yi bir de kendi mutfak tartısında tarttı, Gümüş Hanım'ın dediği gibi dört yüz gram geldiğinden emin olmak istiyordu. Öyleydi.

Sonra, Alfie'yi bir eline alıp dev kaplumbağa koleksiyonunun içine daldı ve önce Alfie'yle aynı kabuk rengine sahip olan, sonra da ondan *tam elli gram daha ağır* gelen bir kaplumbağa aramaya başladı.

Elli gram çok fazla bir şey değil. Küçük sayılabilecek bir tavuk yumurtası daha ağırdır örneğin. Ama Zıpzıp Bey'in planındaki en önemli nokta, yeni

kaplumbağanın Alfie'den büyük olması, ama sadece *birazcık daha* büyük olmasıydı. Aradaki fark, Gümüş Hanım'ın fark edemeyeceği kadar küçük olmalıydı.

Zıpzıp Bey için, dev koleksiyonundan tam aradığı gibi bir kaplumbağa bulması hiç de zor değildi. Mutfak tartısında 450 gram gelecek bir kaplumbağa istiyordu, ne fazla ne az. Aradığını bulduğunda, yeni kaplumbağayı Alfie'nin yanına koydu ve kendisi bile, hangisinin daha büyük olduğunu zar zor ayırt edebil-

di. Elli gram daha büyüktü bu yenisi. Ona "Kaplumbağa No 2" dedi.

Zıpzıp Bey Kaplumbağa No 2'yi balkona çıkardı ve kaplumbağa yakalayıcısının pençelerinin arasına yerleştirdi. Sonra da Gümüş Hanım'ın balkonuna, güzel, taze bir salata yaprağının yanına indirdi.

Kaplumbağa No 2 daha önce hiç yumuşacık, sulu salata yaprağı yememişti. Onu hep kalın, bayat laha-

na yapraklarıyla beslemişlerdi. Salatayı çok sevdi ve iştahla kemirmeye başladı.

Ardından gelen iki saat boyunca, Zıpzıp Bey Gümüş Hanım'ın işten dönmesini tedirginlik içinde bekledi.

Gümüş Hanım yeni kaplumbağayla Alfie arasında bir fark görecek miydi? Gergin bir an olacaktı.

Gümüş Hanım balkona çıktı.

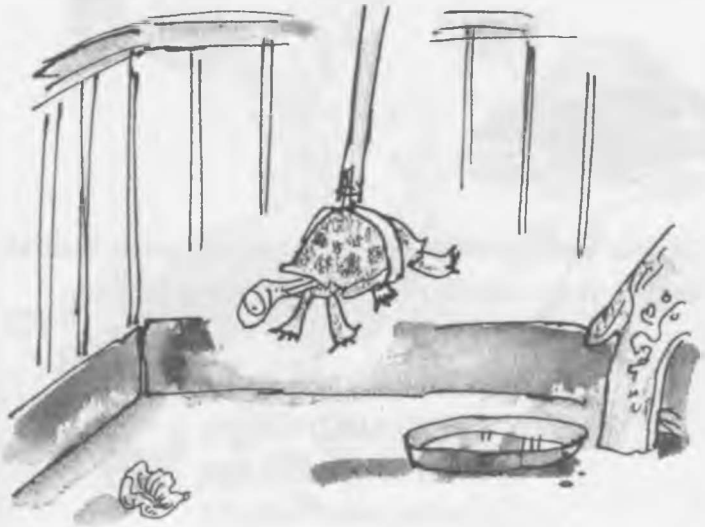
"Alfie, canım!" diye çığlık attı. "Annen döndü! Özledin mi bakalım beni?"

Zıpzıp Bey nefesini tutmuş, iki büyük bitkinin arasına gizlenmiş, balkondan aşağı bakıyordu.

Yeni gelen kaplumbağa hâlâ salata yaprağını kemiriyordu.

"Vay vay, Alfie'cim, bugün çok acıkmışsın galiba," diyordu Gümüş Hanım. "Zıpzıp Bey'in öğrettiği sihirli sözcükler işe yarıyormu ne!"

Zıpzıp Bey, Gümüş Hanım'ın Alfie'yi yerden alıp kabuğunu okşamasını izledi. Gümüş Hanım sonra cebinden Zıpzıp Bey'in verdiği kâğıt parçasını bulup

çıkardı ve kaplumbağayı yüzüne çok yakın tutarak, kağıtta yazılı olanları fısıltıyla okumaya başladı:

AĞA BMULPAK, AĞA BMULPAK,
AHAD AHAD ÜYÜB!
İDYAH, AĞA BMULPAK,
NUYOB AHAD NISAZU,

AHAD ALNAMŞİŞ, AHAD ELŞİNEG!
EY! Çİ! NIKIT! TUY!
ALĞAB TE, AĞA BMULPAK,
ALĞAB TE!
AMRUD, AMRUD!
RİTİB İRELKECEYİY!

Zıpzıp Bey yaprakların arasından kafasını uzatıp, "İyi akşamlar Gümüş Hanım. Alfie nasıl bakalım?" diye seslendi.

"Ah, çok iyi," dedi Gümüş Hanım yukarı bakıp kocaman gülümseyerek. "İştahı da öyle açılmış ki! Onun hiç böyle yediğini görmemiştim! Sihirli sözcüklerin etkisi olmalı."

"Belli olmaz," dedi Zıpzıp Bey karanlık bir ses tonuyla. "Hiç belli olmaz."

Zıpzıp Bey bir sonraki hamlesi için tam yedi gün bekledi.

Yedinci günün öğleden sonrasında, Gümüş Hanım işteyken Kaplumbağa No 2'yi aşağıdaki balkondan alıp kendi oturma odasına götürdü. No 2'nin ağırlığı tam 450 gramdı. Şimdi tam 500 gram, yani elli gram fazla gelen bir kaplumbağa bulması gerekiyordu.

Dev koleksiyonundan 500 gramlık bir kaplumbağayı kolayca buldu ve bir kez daha, kabukların renklerinin birbirini tutmasına özen gösterdi. Sonra Kaplumbağa No 3'ü Gümüş Hanım'ın balkonuna sarkıttı.

Siz de artık tahmin etmişsinizdir herhalde, Zıpzıp Bey'in sırrı aslında çok basiti. Eğer bir yaratık yeterince yavaş büyürse –ama gerçekten çok çok yavaş demek istiyorum– o zaman büyüğünü asla anlamazsınız, özellikle de onu her gün görüyorsanız.

Çocuklar için de aynı şey geçerli. Aslında her hafta boyları uzuyor, ama elbiseleri küçük gelmeye başlayana kadar anneleri bunu fark etmiyor bile.

Acele işe şeytan karışır, dedi Zıpzıp Bey kendi kendine. Acele etme.

Sonraki sekiz hafta boyunca olaylar şöyle gelişti:

Başlangıç

ALFIE
ağırlık 400 gram

Birinci haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 2
ağırlık 450 gram

İkinci haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 3
ağırlık 500 gram

Üçüncü haftanın sonu
KAPLUMBAĞA No 4
ağırlık 550 gram

Dördüncü haftanın sonu
KAPLUMBAĞA No 5
ağırlık 600 gram

Beşinci haftanın sonu
KAPLUMBAĞA No 6
ağırlık 650 gram

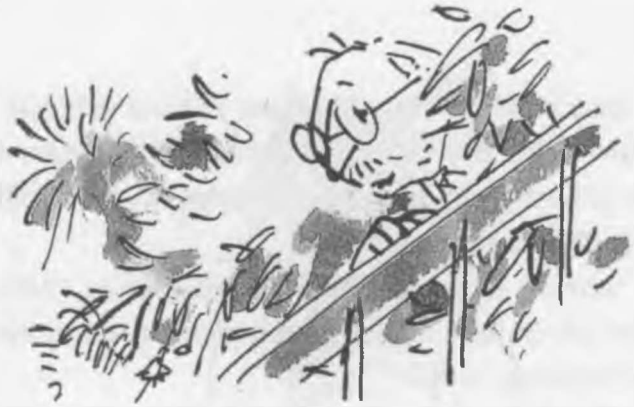
Altıncı haftanın sonu
KAPLUMBAĞA No 7
ağırlık 650 gram

Yedinci haftanın sonu
KAPLUMBAĞA No 8
ağırlık 750 gram

Alfie dört yüz gram geliyordu. Kaplumbağa No 8 ise 750 gram. Yedi hafta içinde Gümüş Hanım'ın hayvanı çok yavaş bir şekilde neredeyse iki kat büyümüş ve kadıncağız da hiçbir şeyin farkına varmamıştı.

Zıpzıp Bey bile balkonundan aşağı baktığında Kaplumbağa No 8'in oldukça büyük gözüktüğünü düşünüyordu. Bu büyük harekât sırasında Gümüş Hanım'ın neredeyse hiçbir şeyin farkına varmamış olması çok şaşırtıcıydı. Yalnızca bir kez yukarı bakıp, "Zıpzıp Bey, Alfie büyüyor galiba. Siz ne dersiniz?" demişti.

"Ben pek bir fark göremiyorum," demişti Zıpzıp Bey.

Ama belki de artık durmanın zamanı gelmişti. O akşam Zıpzıp Bey tam balkona çıkıp Gümüş Hanım'a Alfie'yi tartmasını önerecekti ki aşağıdan gelen çığlık yüzünden balkondan fırladı.

"Bakın!" diye bağırıyordu Gümüş Hanım. "Alfie o kadar büyümüş ki kulübesinin kapısından geçemiyor! Çok büyümüş olmalı!"

"Hayvanı tartın," diye emretti Zıpzıp Bey. "İçeri götürüp hemen tartın."

Gümüş Hanım hemen denileni yaptı, yarım dakika sonra balkona dönmüş, kaplumbağayı ile eliyle başının üstünde sallayıp, "Bilin bakalım ne oldu Zıpzıp Bey! Bilin bakalım! Tam 750 gram geliyor! Eski halinin neredeyse iki katı! Ah, canım!" diye bağırıyordu. Kaplumbağanın kabuğunu okşayıp, "Seni harika kocaoğlan!" dedi, "Bak akıllı Zıpzıp Amca sana neler yaptı!"

Zıpzıp Bey birden kendini çok cesur hissetti. "Gümüş Hanım," dedi, "İzin verirseniz ben balkonunuza gelip Alfie'yi bir kerecik kucağıma alabilir miyim?"

"Aa, tabii alabilirsiniz!" dedi Gümüş Hanım. "Hemen aşağı gelin."

Zıpzıp Bey koşarak merdivenlerden indi, Gümüş Hanım da ona kapıyı açtı. "Şuna bir bakın!" dedi Gümüş Hanım gururla. "Ne kadar da büyük, değil mi!"

"Büyük, iri bir kaplumbağa olmuş artık," dedi Zıpzıp Bey.

"Bunu siz başardınız!" diye haykırdı. Gümüş Hanım. "Siz mucizeler yaratıyorsunuz, gerçekten harikasınız!"

"Peki ama kulübesini ne yapacağım?" dedi Gümüş Hanım. "Geceleri girebileceği bir kulübesi olması lazım, ama artık kapısından giremiyor."

Balkonda durmuş, kulübesine girmeye çalışan kaplumbağaya bakıyorlardı. Bunun için fazla büyüktü ama.

"Kapıyı genişletmem gerekecek," dedi Gümüş Hanım.

"Bunu yapmayın," dedi Zıpzıp Bey. "Bu kadar güzel bir kulübeyi kesip biçmeyin bence. Alfie biraz daha küçük olsa rahatlıkla içeri girebilir ayrıca."

"İyi ama nasıl küçülecek?" diye sordu Gümüş Hanım.

"Gayet basit," dedi Zıpzıp Bey.

"Sihirli sözcükleri değiştirin. Ona büyümesini söylemek yerine, küçülmesini söyleyin. Kaplumbağa dilinde tabii."

"İşe yarar mı bu?"

"Elbette yarar."

"Tam olarak ne demem gerekiyor, Zıpzıp Bey?"

Zıpzıp Bey kâğıt kalem çıkarıp şunları yazdı:

AĞA BMULPAK, AĞA BMULPAK,
ZARİB LÜÇÜK, KICIZA.

"Bu işinizi görür, Gümüş Hanım," dedi Zıpzıp Bey, kâğıda ona uzatarak.

"Bir deneyelim bakalım," dedi Gümüş Hanım. "Ama eskisi gibi ufacık olmayacak değil mi Zıpzıp Bey?"

"Hayır hanımefendiciğim, olmaz," dedi Zıpzıp Bey. "Bu gece ve yarın sabah söyleyin yeter. Sonucu bir görelim. Şansımız yaver gidebilir."

"Eğer bu işe yararsa," dedi Gümüş Hanım, hafifçe Zıpzıp Bey'in koluna dokunarak, "siz dünyanın en zeki adamısınız."

Ertesi günün öğleden sonrasında, Gümüş Hanım'ın işe gitmesinin ardından Zıpzıp Bey kaplumbağayı balkondan alıp içeri taşıdı. Bütün yapması gereken, biraz daha küçük bir kaplumbağa bulmaktı, böylece kulübenin kapısından geçebilecekti.

İçlerinden bir tanesini seçip kaplumbağa yakalayıcısıyla aşağı sarkıttı. Bırakmadan, kapıdan geçip geçmediğini kontrol etti. Geçmiyordu.

Başka bir kaplumbağa seçti. Bunu da kontrol etti. Bu seferki gayet güzel geçiyordu. Bu iyiydi işte.

Kaplumbağayı balkonun ortasına, güzel bir salata yaprağının yanına bıraktı ve Gümüş Hanım'ın eve dönmesini beklemek için içeri geçti.

O akşam Zıpzıp Bey balkondaki çiçeklerini sularken aşağıdan Gümüş Hanım'ın heyecanlı ve yüksek perdeden çığlıklarını duydu.

"Zıpzıp Bey! Zıpzıp Bey! Neredesiniz?" diye bağırıyordu. "Şuna bir baksanıza!"

Zıpzıp Bey başını balkonun kenarından uzatıp, "Neler oluyor?" dedi.

"Ah, Zıpzıp Bey, işe yaradı!" diye bağırıyordu Gümüş Hanım. "Sihirli sözcükleriniz Alfie'yi yeniden değiştirdi! Artık kulübesinin kapısından geçebiliyor! Bu bir mucize!"

"Aşağı gelip bakabilir miyim?" diye bağırdı Zıpzıp Bey.

Hemen gelin beyefendiciğim!" diye yanıtladı Gümüş Hanım. "Sevgili Alfie'm üzerinde yarattığınız mucizevi değişikliklere gelip bakın!"

Zıpzıp Bey balkondan içeri koştu, her yeri bir deniz gibi kaplayan kaplumbağaların arasında bir balet gibi parmakuçlarının üzerinde zıplıyordu. Sokak kapısını hızla açtı ve merdivenleri uçarcasına, ikişer ikişer atlayarak indi, binlerce aşk meleğinin söylediği şarkılar kulaklarında çınlıyordu. İşte bu, diye fısıldadı kendi kendine. *Hayatımın en büyük ânı geliyor! Yüzüme bulaştırmamalıyım! Gözüme bulaştırmamamalıyım! Çok sakin olmalıyım!* Merdivenlerin dörtte üçünü inmişken Gümüş Hanım'ın çoktan kapıya çıkmış, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle onu karşılamaya hazırlandığını gördü. Zıpzıp Bey'e sarılıp, "Gerçekten tanıdığım en harika erkeksiniz! Her şeyi yapabilirsiniz! Hemen içeri gelin de size bir çay yapayım. Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsunuz!"dedi.

Gümüş Hanım'ın salonunda rahat bir koltukta oturmuş çayını yudumlarken Zıpzıp Bey çok mutlu gözüküyordu. Karşısında oturan tatlı kadına bakıp gülümsedi. Gümüş Hanım da ona gülümsedi.

Bu sıcak ve sevecen gülümseme birden Zıpzıp Bey'e ihtiyacı olan cesareti verdi, "Gümüş Hanım, lütfen benimle evlenir misiniz?" dedi.

"İlahi Zıpzıp Bey!" diye haykırdı Gümüş Hanım, "Hiç sormayacaksınız sanıyordum! Tabii ki sizinle evlenirim!"

Zıpzıp Bey elindeki çay fincanından kurtuldu ve her ikisi de ayağa kalkıp salonun ortasında sıcak bir şekilde birbirlerine sarıldı.

"Her şey Alfie'nin sayesinde oldu," dedi Gümüş Hanım bir biraz nefes nefese.

"Alfie gibisi yok," dedi Zıpzıp Bey. "Onu yanımızdan hiç ayırmayalım"

Ertesi gün öğleden sonra Zıpzıp Bey bütün diğer

kaplumbağaları hayvan dükkânlarına götürüp bedavaya verdi. Sonra oturma odasını temizledi ve ne bir yaprak salata ne de bir kaplumbağa izi bıraktı.

Birkaç hafta sonra Gümüş Hanım, Zıpzıp Hanım adını aldı ve ikisi ömürlerinin sonuna kadar mutluluk içinde yaşadı.

NOT: Sanırım Alfie'ye, yani ilk kaplumbağaya ne olduğunu merak ediyorsunuzdur. Bir hafta sonra, hayvan dükkânlarının birinden, Roberta Squibb adında küçük bir kız tarafından satın alındı ve Roberta'nın bahçesine yerleşti. Roberta onu her gün salata yaprağı, domates ve kerevizle besledi. Kış geldiğindeyse Alfie, aletlerin durduğu kulübede, kuru yapraklarla dolu bir kutunun içinde kış uykusuna yattı.

Bu çok uzun bir zaman önceydi. Roberta büyüdü, evlendi, şimdi de iki çocuğu var. Artık başka bir evde yaşıyor, ama Alfie hâlâ onun yanında, ailenin sevgili

hayvanı hâlâ o ve Roberta'nın tahminine göre otuz yaşına gelmiş olmalı. Gümüş Hanım'ın yanındaykenki boyunun iki katına ulaşabilmesi için bu kadar zamanın geçmesi gerekti. Ama sonunda başardı işte.

Kitapla ilgili düşüncelerim:

.....

.....

.....

www.cancocuk.com
cancocuk@cancocuk.com

Okumaktan hiç vazgeçmemen dileğiyle..

YAŞ
9
10
11
+

Roald Dahl
KAPLUMBAĞA

Zıpzıp Bey'in hayatında iki aşkı var.
Biri çiçekleri, ya diğeri?

Birbirine komşu olan iki şeker insan: Zıpzıp Bey ve Gümüş Hanım. Altlı üstlü balkonlarında birbirleriyle nazik bir şekilde konuşur, hoşbeş ederler. Aramızda kalsın, Zıpzıp Bey, galiba Gümüş Hanım'a abayı yakmış. Onun gözüne girmek için de, Gümüş Hanım'ın kaplumbağası Alfie'ye yardım etmeye çabalıyor. Eh, ne de olsa kadının gönlüne giden yol kaplumbağasından geçermiş! Ne dersiniz, sizce onun kalbini kazanabilecek mi?

ISBN 978-975-07-0782-7
9 789750 707827

9.00 TL
KDV İÇİNDEDİR